Sisäministeriö

Lausunto

29.9.2016

Eduskunnan ulkoasiainvaliokunnan kuuleminen 30.9.2016

SISÄISEN TURVALLISUUDEN SELONTEKO

Yleistä

Selonteossa hallitus sitoutuu turvaamaan sisäisen turvallisuuden viranomaisten toimintakyvyn koko maassa. Tämä tarkoittaa kiireellisten hälytyspalveluiden saatavuudesta, itärajan perustason valvonnasta ja rajanylitysliikenteen turvallisuudesta huolehtimista. Poliisien määrän väheneminen pysäytetään ja määrä vakiinnutetaan vuoden 2020 loppuun mennessä noin 7 000 poliisin tasolle. Hätäkeskuslaitoksen henkilötyövuosien määrä vakiinnutetaan nykyiselle noin 600 henkilötyövuoden tasolle. Itärajan valvontaa vahvistetaan yhteensä 160 rajavartijalla. Pelastustoimen palvelujen järjestämisvastuu on esitetty siirrettäväksi kunnilta viidelle maakunnalle vuoden 2019 alusta. Päätöksiä asiasta ei vielä ole tehty.

Sisäisen turvallisuuden viranomaiset ovat viime vuosina sopeuttaneet toimintaansa supistuneisiin resursseihin. Priorisointia vaaditaan edelleen. Selonteossa esitetään, että poliisitoiminnan painopisteet määritellään poliittisessa päätöksenteossa.

Selonteon mukaan teknologian tarjoamat mahdollisuudet hyödynnetään. Sisäisen turvallisuuden toimijat ovat vuoteen 2020 edelläkävijöitä toimintatapojen kehittämisessä sekä uusien teknologioiden hyödyntämisessä. Tavoitteena on kehittää käyttäjälähtöisiä ja tuottavuutta parantavia sähköisiä palveluja.

Selonteko valmisteltiin sisäministeriön hallinnonalalla. Poliisien, palomiesten, rajavartijoiden ja hätäkeskuspäivystäjien lisäksi tarvitaan laaja-alaista yhteistyötä viranomaisten, kansalaisjärjestöjen, yritysten ja lukuisten muiden toimijoiden kesken, jotta turvallisuus Suomessa paranee. Seuraavaksi käynnistyy poikkihallinnollisen sisäisen turvallisuuden strategian valmistelu. Tähän työhön kutsutaan sidosryhmät, kuten kansalaisjärjestöt ja elinkeinoelämä, laajasti mukaan. Strategia ohjaa hallitusohjelman rinnalla koko hallinnonalan toimintaa tulevina vuosina, ja toimii tiekarttana hallitusohjelman tavoitteelle tehdä Suomesta maailman turvallisin maa.

Sisäinen turvallisuus on suomalaisen demokratian ja hyvinvointiyhteiskunnan kivijalka. Yhteiskunnan toimivuuden ja yhteiskuntarauhan kannalta välttämättömien turvallisuustehtävien hoitamisesta ei voida kansainvälistyvässä ja muuttuvassa toimintaympäristössä tinkiä vaarantamatta sitä oikeusvaltion ydintä, joka tekee Suomesta Suomen.

Kansainvälisen turvallisuustilanteen muutos vaikuttaa merkittävästi Suomen sisäiseen turvallisuuteen

Eurooppalainen turvallisuusympäristö on muuttunut nopeasti lähialueiden kriisien - erityisesti Syyrian sisällissodan - terrorismin, laajan laittoman maahantulon ja Ukrainan konfliktin takia. Erityisesti laittoman maahantulon kriisi uhkaa unionin perusrakenteita ja -mekanismeja. Turvallisuusympäristön muutos on myös kasvattanut turvattomuuden tunnetta Suomessa.

Kielteiset kehityssuunnat ovat vahvistuneet. Esimerkkejä tästä ovat terrorismi, väkivaltainen ekstremismi ja laaja laiton maahanmuutto, joiden perussyyt ovat kaukana, mutta joiden vaikutukset ovat suuria. Niiden hoitamiseen tarvitaan valtioiden ja viranomaisten yhteistyötä Euroopassa ja sen ulkopuolella. Vakavat kansainväliset turvallisuusongelmat vaikuttavat siten, että ongelma, vastuu ja tarvittavat toimet eivät ole yhden ministeriön tai viranomaisen hallittavissa. Kansainvälisen ja kotimaisen yhteistyön merkitys korostuu entisestään.

Sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden yhteys on kiistaton. Suurin muutos turvallisuudessa onkin tapahtunut juuri niissä tekijöissä, jotka vaikuttavat Suomen turvallisuuteen ulkoa ja hyvin kaukaa. Lähi-idän ja Afrikan väkivaltainen ekstremismi ja terrorismi sekä Isilin taistelu vaikuttavat kaikkialla Euroopassa ja maailmassa. Afrikan, Lähi-idän ja Keski-Aasian sodat ja niiden aiheuttama pelko tai toimeentulon puute ajavat suuria määriä ihmisiä liikkeelle maa- ja merireittien vaikeuksista huolimatta. Järjestäytynyt rikollisuus, joka usein toimii yli rajojen, hyötyy yhteiskuntien ja ihmisten ongelmista ja lain ja järjestyksen puutteesta.

Myös Euroopan unioni näkee vahvana turvallisuuden ja kehityksen välisen yhteyden Afrikassa, Lähi-idässä ja Aasiassa. EU:n kokonaisvaltainen käsitys turvallisuudesta ja kehityksestä merkitsee, että EU käyttää laajasti kaikkia instrumentteja, diplomatiaa, humanitaarista apua, kehitysyhteistyötä sekä sotilaallista ja siviilikriisinhallintaa vaikuttaessaan hauraiden tai hajonneiden valtioiden ongelmiin kuten väkivaltaisiin konflikteihin pakolaisuuden lähtösyinä.

Siksi on tärkeää, että Suomi ja sisäministeriö vaikuttavat aktiivisesti turvallisuuteen myös Suomen rajojen ulkopuolella. Osallistuminen kriisinhallintaan ja rauhanvälityksen kehittäminen ovat hyviä esimerkkejä tästä. Uhkat, riskit ja toteutuneet turvallisuusongelmat ulkoisessa ympäristössä liikkuvat tai heijastuvat vaikutuksina Eurooppaan ja sen jäsenmaihin. Sisäisen turvallisuuden työ ja vaikutus alkaa ulkoisessa ympäristössä. Samalla se merkitsee, että kansallinen valmius ja varautuminen eri turvallisuustilanteisiin laajenee osaksi kansainvälistä valmius- ja varuillaolojärjestelmää.

Siviilikriisinhallinta on kriittinen instrumentti sodan ja konfliktin jälkeisessä yhteiskunnan normalisoitumisessa vaikuttaessaan erityisesti lainvalvonnan ja oikeushallinnon vahvistamiseen. Suomeen suuntautuneen maahanmuuton suurimmat lähtömaat Irak, Afganistan ja Somalia ovat olleet isäntiä suurille, pitkäaikaisille ja kalliille sotilasoperaatioille, jotka eivät kuitenkaan ole kestävällä tavalla tukeneet yhteiskuntien kehitystä ja turvanneet asukkaille elinolosuhteita, joista ei tarvitse lähteä pakolaisiksi. Siviilikriisinhallinnalla onkin vaikutusta erityisesti kestävien ratkaisujen kannalta, kun operaatioiden tehtävä on vaikeiden ongelmien kuten rajat ylittävän järjestäytyneen rikollisuuden torjunnan lisäksi tukea isäntämaiden omaa kykyä hoitaa yhteiskuntaa, sen ongelmia ja kansalaisten elämän edellytyksiä.

Laajamittainen maahantulo ja uudet uhkat ovat muuttaneet turvallisuustilannetta pysyvästi Turvallisuusympäristö on monimutkaistunut ja muuttunut pysyvästi sekä sen ennustettavuus on heikentynyt. Sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden uhkat limittyvät yhä tiiviimmin toisiinsa. Venäjän ja lännen suhteiden huononeminen ja laajamittainen laiton maahantulo ovat merkittävimmät muutokset turvallisuusympäristössä. Laitonta maahantuloa voidaan käyttää voimapolitiikan välineenä. Uhkat monimutkaistuvat ja muuttuvat nopeasti. Turvallisuustilanteessa ei ole nähtävissä muutosta parempaan.

Ennen kokematon turvapaikanhakijoiden määrä asettaa suuret haasteet turvapaikkaprosessille, kotouttamiselle ja kielteisen päätöksen saaneiden henkilöiden palauttamiselle. Tilanne on lisännyt myös yleisen järjestyksen ja turvallisuuden häiriöitä. Vastaanottokeskuksiin on kohdistunut vahingontekoja ja ilkivaltaa. Turvapaikanhakijoita on uhkailtu. Turvapaikanhakijoiden keskinäisten jännitteiden selvittelyissä ja viranomaisten toimien vastustamisessa on turvauduttu väkivaltaan. Suhteellista osuuttaan suurempi määrä turvapaikanhakijoita on epäiltynä seksuaalirikoksista. Laittomaan maahantuloon liittyvä järjestäytynyt rikollisuus on kasvussa. Rikollisten kiinnijäämisriski on pieni, mutta rikoksella saadut hyödyt ovat suuria. Laittomasti maassa oleskelevilla ja turvapaikanhakijoilla on kohonnut riski velkaantua rikollisjärjestöille, tulla muuten törkeästi hyväksikäytetyksi sekä joutua ihmiskaupan uhreiksi ja järjestäytyneen rikollisuuden piiriin.

Lähtöalueiden sodan ja rikollisuuden käytänteet vaikuttavat ihmisten toimintaan myös Suomessa. Aidosti turvapaikan tarpeessa olevien turvapaikanhakijoiden joukossa on myös henkilöitä, joita

epäillään tai on jo tuomittu sotarikoksista. Myös aiempaa huomattavasti kovemman huumausainerikollisuuden arvioidaan saapuvan Suomeen uusien kansainvälisten kytkösten myötä. Kotouttamisella ja kotoutumisella on olennainen merkitys sille, miten uusi tilanne vaikuttaa rikollisuuteen ja sisäiseen turvallisuuteen Suomessa.

Rasismi, viharikokset ja väkivaltaisten ääriliikkeiden toiminta ovat tulleet näkyvämmiksi, ja ne voivat lähivuosina uhata yhteiskuntarauhaa. Terrorismin uhka on kohonnut Suomessa. Konfliktialueilla taisteluihin osallistuneiden saapuminen ja paluu Suomeen sekä ääriliikkeistä kiinnostuneiden määrän kasvu ja heidän värväyksensä radikaaliin toimintaan kohottavat uhkaa. Suomeen on muotoutunut järjestäytyneitä terrorismin tukirakenteita. Yhteydet Suomesta terroristisiin toimijoihin ulkomailla ovat lisääntyneet. Sosiaalisen yhteenkuuluvuuden väheneminen ja epävakaaksi koettu yhteiskunnallinen tilanne kasvattavat myös kotimaisten ääriliikkeiden vetovoimaa ja ääriliikkeiden keskinäisiä yhteenottoja. Vallitseva yhteiskunnallinen ilmapiiri on otollinen radikaaliliikehdinnän monimuotoiselle kasvulle.

Lähtöalueiden paine ja Euroopan vetovoima säilyvät suurina. Viisumipolitiikka, viisumikäytänteet ja korruptio kauttakulkumaissa mahdollistavat jatkossakin saapumisen Euroopan rajoille. Laiton maahantulo myös Euroopan unionin sisärajojen kautta jatkuu. Euroopassa oleskelee miljoonia turvapaikkaa hakeneita tai rekisteröimättömiä henkilöitä. Eurooppalaiset mekanismit ovat olleet riittämättömiä hallitsemaan tilannetta.

Venäjällä oleskelleet ja Venäjän kautta kulkeneet kolmansien maiden kansalaiset hakivat talvella suurina ryhminä turvapaikkaa Pohjois-Suomessa. Venäjän viranomaiset ovat puuttuneet laittoman maahantulon järjestämiseen ja estäneet Suomeen saapumisen ilman tarvittavia matkustusasiakirjoja. Toimenpiteet Euroopan ulko- ja sisärajoilla sekä tilanne Venäjällä voivat tulevaisuudessa lisätä laitonta maahantuloa Venäjältä Suomeen.

Hybridivaikuttamisen keinot valtiollisessa vaikuttamisessa ovat lisääntyneet. Hybridivaikuttamista voi olla vaikea tunnistaa alkuvaiheessa. Sisäisen turvallisuuden viranomaisilla tulee kuitenkin olla sekä kyky havaita uhkat että riittävät voimavarat pitkäkestoisenkin tilanteen hallitsemiseksi. Myös valtiollisten ja muiden toimijoiden informaatiovaikuttaminen on tunnistettava ja siihen on pystyttävä vastaamaan. Muuttuneessa tilanteessa korostuvat valtiollisen päätöksenteon ja ulkorajojen koskemattomuuden turvaaminen. Uudet jännitteet valtioiden välillä ovat mahdollisia.

Ulkomaisten tiedustelupalveluiden toiminta Suomessa on palannut kylmän sodan tasolle. Henkilölähteisiin perustuvan tiedustelun rinnalle on tullut tietoverkoissa tapahtuva tiedustelu. Globaalit haasteet korostavat yhteistyön merkitystä niin ympäristöuhkien, verkkorikollisuuden, rajat ylittävän rikollisuuden, kriisinhallinnan, laittoman maahantulon kuin terrorisminkin torjumisessa. Rikollisuutta ja muita turvallisuusuhkia esiintyy myös tietoverkoissa.

Kansainvälisen turvallisuustilanteen muutos korostaa sisäisen turvallisuuden merkitystä
Sipilän hallitusohjelmassa on tunnistettu voimakas toimintaympäristön muutos, jossa sisäinen ja ulkoinen turvallisuus limittyvät vahvemmin toisiinsa. Uudessa tilanteessa sisäisen turvallisuuden merkitys korostuu.

Kansallisten toimien lisäksi uudenlaisiin uhkiin vastaamiseksi tarvitaan tehokkaita ja koordinoituja ratkaisuja EU-tasolla. Suomen sisäinen turvallisuus on tiukasti sidoksissa muiden EU:n jäsenvaltioiden ja naapurimaiden turvallisuustilanteisiin.

Sisäministeriön kansainvälinen työ on jatkuvaa. Sen tuloksena Suomi on mukana myös viimeaikaisissa sopimuksissa kuten EU:n ja Turkin sopimuksessa, jolla hallitaan Välimeren itäisen reitin ja Länsi-Balkanin muuten hallitsematonta maahanmuuttoa. Myös EU:n uusi hätärahoitusväline, pyrkimykset EU:n rahoitusvälineiden synergian edistämiseen ja unionin

globaalistrategia käsittelevät kaikki turvallisuusympäristön muutoksia, jotka heijastuvat Eurooppaan ja kaikkiin jäsenmaihin.

Siviilikriisinhallinta osana kokonaisvaltaista kriisinhallintaa. Sisäministeriö vastaa ulko- ja turvallisuuspoliittisten päätösten mukaisesti siviilikriisinhallinnan toimeenpanosta. Käytännössä asetamme henkilöstöä kriisinhallintaoperaatioihin, jotka ensin koulutamme, valitsemme, lähetämme ja varustamme eli toimimme heidän työnantajana. Käytännössä työn tekee sisäministeriön tulosohjauksessa toimiva Kriisinhallintakeskus, CMC Finland.

Suomella on eri EU:n, YK:n, Etyjin, Naton ja Euroopan neuvoston operaatiossa noin 100 asiantuntijaa, joista suurin yksittäinen ammattiryhmä ovat poliisit. Suomen siviilikriisinhallinnan henkilöstöstä 40 prosenttia tulee oikeus- ja sisäasioiden ammattialoilta - käytännössä lainvalvonnan ja oikeushallinnon tehtävistä. EU:ssa luku on jopa 70 prosenttia, ja Suomen lukua laskee tällä hetkellä korkea osallistuminen Etyjin tarkkailutehtävään Ukrainassa, jossa tarkkailijoiden taustat ovat laajemmat.

Keskeistä on, että kriisinhallinnan operaatiot toteutetaan siellä, missä ongelmat ovat ja mistä ne voivat kasvaa ja levitä. Operaatiot työskentelevät juurisyihin vaikuttamiseksi maahanmuuton, ihmissalakuljetuksen, rajat ylittävän huume-, ase- ja öljykaupan, terrorismin ja väkivaltaisen ekstremismin lähtö- ja kauttakulkumaissa. Toinen merkittävä näkökulma on, että kehittäessä kohdemaiden hallintoa ja yhteiskuntaa turvallisuussektorilla, lainvalvonnassa, rajaturvallisuudessa ja oikeushallinnossa tuetaan kaiken muun kehityksen edellytyksiä - kestävää rauhaa ja kestävää kehitystä. Nämä ovat samalla välittömiä tekijöitä edistämään paluuta samoihin maihin.

Poliisitoimi

Selonteossa hallitus sitoutuu turvaamaan sisäisen turvallisuuden ja oikeudenhoidon palvelut sekä viranomaisten toimintakyvyn koko maassa. Poliisin osalta tämä tarkoittaa muun muassa kiireellisten hälytyspalveluiden saatavuudesta huolehtimista. Selonteon mukaisesti poliisien määrän väheneminen pysäytetään ja määrä vakiinnutetaan v. 2020 loppuun mennessä noin 7 000 poliisin tasolle. Poliisi on viime vuosina sopeuttanut toimintaansa supistuneisiin resursseihin ja priorisointia vaaditaan edelleen. Poliisin tietoon tulee rikoksia ja turvallisuusuhkia niin paljon, etteivät voimavarat riitä niiden hoitamiseen kansalaisten odotusten mukaisesti. Selonteossa esitetään, että poliisitoiminnan painopisteet määritellään poliittisessa päätöksenteossa. Suurin paine priorisoinneissa kohdistuu rikosten ennalta estämiseen, paljastamiseen ja selvittämiseen. Jatkossa poliisitoimintaa priorisoidaan siten, että siinä pyritään ylläpitämään nykyinen kyky vastata kiireellisiin hälytystehtäviin.

Selontekoon sisältyy neljä toimenpidettä, jolla pyritään nykyistä paremmin hallitsemaan poliisitoiminnan vaikuttavuutta tilanteessa, jossa olemassa olevilla voimavaroilla ei kyetä vastaamaan kaikkeen kysyntään. Selonteossa esitetään mm. laadittavaksi järjestelmä poliisitoiminnan priorisoinneista yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämisen, rikosten ennalta estämisen ja rikosten paljastamisen osalta.

Selonteossa esitetty 7 000 poliisimiehen työllistäminen merkitsisi v. 2018 yhteensä 10,1 milj. euron lisämäärärahatarvetta, v. 2019 summa on 27,6 milj. euroa ja vuonna 2020 yhteensä 34 milj. euroa.

Rajavartiolaitos

Rajavartiolaitos on sopeuttanut toimintaansa rajusti jo 1990-luvulta lähtien. Organisaatiota on supistettu ja toimitiloja on vähennetty. Henkilöstö on vähentynyt noin 25 prosenttia. Rajavartiolaitos on omin toimenpitein siirtänyt kaikkiaan noin 2 500 virkamiestä uusiin tehtäviin. Toiminnot sisärajoilla on ajettu alas. Rajavartiolaitoksessa on käynnissä vuodesta 2013 vuoteen 2017 ulottuva 28 miljoonan euron sopeuttamisohjelma. Se on noin 13 prosenttia viraston toimintamenoista. Tämä sopeuttamisohjelma suunniteltiin suotuisan turvallisuustilanteen vallitessa 2012.

Sopeuttamisohjelman toimeenpanossa on onnistuttu. Tämä kuitenkin tarkoittaa muun muassa sitä, että itärajalla valvontahenkilöstö vähentyy 40 prosenttia.

Rajavartiolaitoksella on ainoana viranomaisena osaaminen ja toimivalta vastata sekä sisäisen että ulkoisen turvallisuuden uhkiin. Rajaturvallisuus- ja meripelastustehtävien jokapäiväinen hoitaminen raja- ja merialueilla takaavat korkean valmiuden myös alueellisen koskemattomuuden turvaamiseen. Nykyisessä turvallisuustilanteessa olisi välttämätöntä ylläpitää uskottava ja itsenäinen rajan vartiointi. Rajavartiolaitos palauttaa vuosina 2015–2018 omin toimenpitein sadan rajavartijan työpanoksen rajanylityspaikoilta itärajan vartiointiin. Tämä on osa selonteossa mainittua hallituksen tavoitetta kohdentaa itärajan valvontaan yhteensä 160 rajavartijan lisäys. Lisäksi Rajavartiolaitos tulee esittämään, että hallitus osoittaa pysyvän lisämäärärahan 60 rajavartijan palkkaamiseksi vuosina 2018 - 2020. Lisärahoituksella voitaisiin varmistaa myös harvaan asuttujen alueiden turvallisuuspalveluiden saatavuutta sekä alueellisen koskemattomuuden turvaamista ja kykyä torjua hybridiuhkia. Rajavartiolaitokselle aiheutuu lisäresurssitarpeita myös muun muassa Euroopan unionin rajanylitystietojärjestelmän edellyttämästä henkilöstöresurssista. Arvio tästä lisätarpeesta on 40–60 henkilötyövuotta kehyskauden lopulla.

Pelastustoimi

Selonteossa pelastustoimen kaksi kehittämislinjausta ovat: 1) Uudistetaan pelastustoimen rakenteet ja vahvistetaan valtakunnallista ohjausta sekä 2) Vahvistetaan siviiliviranomaisten johtamiskykyä ja viranomaisyhteistyötä pelastustoiminnassa ja varautumisessa.

Valtakunnallisen ohjauksen vahvistaminen edellyttää pelastustoimen rakenteiden uudistamista. Pelastustoimen rakenne on muista sisäisen turvallisuuden toimialoista poikkeava. Kunnalliselta pohjalta toimivat pelastuslaitokset ovat vastanneet palvelutarpeisiin hyvin, mutta parannettavaakin löytyy. Kansallisesti tärkeimpien toimintamallien tulee olla yhdenmukaisia ja toimintaa on edelleen tehostettava. Viranomaisilta edellytetään tänä päivänä nopeaa reagointia ja valtakunnallisen ohjauksen vahvistaminen on yksi vastaus tähän.

Pelastustoimen uudistus toteutetaan sote- ja aluehallintouudistuksen yhteydessä muodostettavien maakuntien pohjalle. Pelastustoimen palvelujen järjestämisvastuu on esitetty siirrettäväksi kunnilta viidelle maakunnalle vuoden 2019 alusta. Lopullinen päätös asiasta tehdään, kun hallituksen esityksestä on saatu lausuntokierroksen palaute. Uudistuksella tavoitellaan tehokkaampaa ja taloudellisempaa järjestelmää, ja sen avulla varmistetaan pelastustoimen resurssien tehokas käyttö niin, että pelastustoimen toimintavalmius ei heikkene.

Pelastustoimen uudistus aiheuttanee kertaluonteisen lisämäärärahatarpeen tulevissa talousarvioehdotuksissa ja julkisen talouden suunnitelmissa. Lisämäärärahan tarve aiheutuu muun muassa tietojärjestelmien yhdenmukaistamisesta. Lisämäärärahan suuruus tarkentuu myöhemmin.

Hätäkeskustoiminta

Hätäkeskustoiminta on yksi tärkeimmistä toiminnoista, jotka vaikuttavat suoraan luottamukseen viranomaisia ja yhteiskuntaa kohtaan. Hätätilanteessa ihmisen tulee saada tarvitsemaansa apua mahdollisimman nopeasti. Selonteossa hätäkeskustoiminnan kaksi kehittämislinjausta ovat: 1) Häiriötön hätäkeskustoiminta on turvattava ja 2) Hätäkeskustoimintaan liittyviä yhteistyöprosesseja tulee edelleen kehittää. Häiriötön hätäkeskustoiminta edellyttää riittävää määrää hätäkeskuspäivystäjiä ja toimivia sekä ajanmukaisia tietojärjestelmiä.

Hätäkeskuslaitoksen henkilöstömäärä on vähentynyt vuosien 2011—2015 aikana 763 henkilöstä alle 600:aan. Hätäkeskuslaitos joutuu edelleen tekemään vuosina 2016–2017 sopeutustoimia sekä lykkäämään investointeja. Niiden vuoksi nykyisen palvelutason ylläpito vaikeutuu ja häiriöiden todennäköisyys lisääntyy. Vuodesta 2018 alkaen nykyinen määrärahakehys aiheuttaa paineita vähentää henkilöstöä edelleen ja heikentää palveluiden tasoa nykyisestä. Nykytasoinen

hätäkeskustoiminta edellyttäisi Hätäkeskuslaitokselle noin 600 henkilötyövuoden tasoa. Alemmalla määrällä häiriöt lisääntyvät erityisesti lomakuukausina, jolloin kansalaisten ja viranomaisten saama palvelu ei ole nykyisellä tasolla.

Hätäkeskusuudistuksen painopiste on tällä hetkellä hätäkeskustietojärjestelmän käyttöönotossa. Uusi viranomaisten yhteiskäyttöinen tietojärjestelmä otetaan vaiheittain käyttöön vuosien 2017 ja 2018 aikana. Uuden tietojärjestelmän käyttöönoton arvioidaan vaikuttavan tarvittavaan henkilötyövuositasoon. Tästä syystä Hätäkeskuslaitoksen tarvitsemaa henkilötyövuositasoa pystytään luotettavasti arvioimaan vasta vuoden 2018 jälkeen.

Hätäkeskuslaitoksen taloudellinen resurssi on turvattu vuoden 2016 osalta. Vuoden 2017 rahoitusta tulee seurata aktiivisesti, koska liikkumavaraa esimerkiksi palveluostojen hintojen nousulle ei ole.

Maahanmuuttohallinto

Viime vuonna Suomeen tuli yli 32 000 turvapaikanhakijaa. EU:n yhteisten sekä Suomen omien toimenpiteiden seurauksena maahantulo saatiin hallintaan ja alkuvuodesta turvapaikanhakijamäärät laskivat selvästi, maaliskuusta lähtien kuukausittaiset hakijamäärät ovat vaihdelleet 300–500 turvapaikanhakijan välillä. Tänä vuonna turvapaikanhakijoita on tullut Suomeen 4 300.

Päätöksiä turvapaikkahakemuksiin tehdään tällä hetkellä hieman vajaat 3 000 kuukaudessa. Tänä vuonna päätöksiä turvapaikkahakemuksiin on tehty nyt jo n. 18 000, kun viime vuonna päätöksiä tehtiin 7 650. Ensimmäistä päätöstään odottaa noin 13 800 turvapaikanhakijaa. Tavoitteena on, että vuoden loppuun mennessä ruuhka on saatu purettua. Nopeasta työtahdista huolimatta Maahanmuuttoviraston päätöksenteon tulee olla laadukasta ja oikeusvarmaa ja siinä pitää toteutua ihmis- ja perusoikeudet.

Turvapaikanhakijoiden vastaanottomenot ovat turvapaikanhakijoiden määrän kasvusta johtuen nousseet merkittävästi. Kuluvan vuoden talousarviossa turvapaikanhakijoiden vastaanottotoiminnan määrärahataso on tällä hetkellä yhteensä 595 milj. euroa, kun viime vuonna kokonaiskustannukset olivat yhteensä 168 milj. euroa. Vuonna 2014 kustannukset olivat 62 milj. euroa. Maahanmuuttohallinnon selonteossa nostamat keskeiset painopisteet olivat ydintehtävien turvaaminen ja muuttuneeseen toimintaympäristöön vastaaminen, maahanmuuttohallinnon rakenteiden ja prosessien uudistaminen sekä tiedon tehokas tuottaminen ja sen hyödyntäminen.

- Lakihankkeita on toteutettu hallituksen turvapaikkapoliittisen toimenpideohjelman mukaisesti. Jo hyväksyttyjä lakimuutoksia ovat mm. humanitaarisen lupakategorian poisto, perheenyhdistämisen kriteerien tiukentaminen sekä maahanmuuttohallinnon tehtävien siirto poliisilta ja Rajavartiolaitokselta Maahanmuuttovirastolle.
- Tällä hetkellä hyväksyttävänä tai valmistelussa: vastaanoton hallinnointi, säilön vaihtoehdot, rikollisiin syyllistyneiden karkottamisen nopeuttaminen
- EU-yhteistyötä on tiivistetty, mm.: vaikuttamista lähtömaihin, osallistumista EU:n yhteisiin toimiin maahanmuuton hallinnassa, sekä osallistumisessa yhteisiin pelastus- ja palautusoperaatioihin
- Turvapaikanhakijatilanteen seurauksena Maahanmuuttovirasto kasvoi suureksi, yli 800 henkilön organisaatioksi. Henkilöstömäärien muutoksien sekä toimivaltasiirtohankkeen seurauksena Maahanmuuttoviraston organisaatiota on uudistettu ja uudistetaan edelleen. Maahanmuuttoviraston tavoitteena on luoda vuoden 2017 alkuun mennessä organisaatio, joka tukee valmiusorganisaation prosessien tehokkuutta ja johtamista.
- Hallinnon tavoitteena on ollut turvapaikkaprosessin nopeuttaminen ja tehostaminen. Sisäministeriössä on toiminut turvapaikkaprosessin tehokkuustyöryhmä, jonka tarkoitus on tunnistaa pullonkaulat ja tehostamistarpeet turvapaikkaprosessissa.
- Digitaalisten järjestelmien kehittäminen: Älykäs digitaalinen virasto- hankkeella edistetään maahanmuuttohallinnon käyttämän asiakirjajärjestelmän digitalisaatiota ja automaatiota sekä lisäämään itsepalvelua. Tällä tavoitellaan tuottavuuden kasvua.

- UMA-asiankäsittelyjärjestelmän kehittämistä tiedon tuottamisessa ja analysoinnissa jatketaan.
- Maahanmuuttoon liittyvää viestintää on kehitetty avoimemmaksi ja mahdollisimman oikea-aikaiseksi. Oikealla tiedolla pystytään ehkäisemään keskustelujen polarisoitumista.

Lopuksi
Sisäinen turvallisuus on suomalaisen demokratian ja hyvinvointiyhteiskunnan kivijalka. Poliisit, rajavartijat, hätäkeskuspäivystäjät, pelastustoimen henkilöstö ja maahanmuuttohallinnon virkamiehet varmistavat ympäri vuorokauden vuoden jokaisena päivänä, että yhteiskunnan toimivuuden sekä yhteiskuntarauhan kannalta välttämättömät turvallisuustehtävät hoidetaan. Näistä tehtävistä ei voida kansainvälistyvässä ja muuttuvassa toimintaympäristössä tinkiä vaarantamatta sitä oikeusvaltion ydintä, joka tekee Suomesta Suomen.

Sisäministeriön hallinnonalan toimijat kykenevät sopeuttamaan toimintansa niille annettuun määrärahakehykseen vuosien 2016 ja 2017 osalta ilman, että tällä on merkittäviä vaikutuksia sisäiseen turvallisuuteen tai kansalaisille tarjottaviin palveluihin. Nykyinen kehystaso edellyttää kuitenkin kaikilta toimialoilta sopeuttamistoimia. Kaikki toimialat siirtävät vuosille 2016 - 2017 suunniteltuja investointeja tai hankintoja siinä määrin kuin se on mahdollista vaarantamatta keskeisten operatiivisten palvelujen kuten kiireellisten hälytyspalvelujen saatavuutta. Investointien siirto toteutetaan siten, että esimerkiksi palvelutason ylläpito ei vaikeudu eikä erilaisten häiriöiden todennäköisyys lisäänny. Sopeuttamisen myötä kuitenkin tunnistetaan tämän riskin kasvu. Vuosien 2016 - 2017 osalta sopeuttaminen tarkoittaa investointien ja hankintojen siirtoa sekä korjausvelan kasvua. Samalla tunnistetaan tästä aiheutuvat menopaineet kehyskauden loppuvuosille. Myös korvausinvestoinnit kasautuvat kehyskauden lopulle.

Sisäisen turvallisuuden selonteon ja viime kevään parlamentaarisen työryhmän valmisteluissa hallinnonalan lisämäärärahatarvearvio on vaihdellut sisällytettävistä kokonaisuuksista riippuen noin 75 ja 90 miljoonan euron välissä. Ko. arvioissa ei ole huomioitu hallituksen jo tekemien lisäpanostusten vaikutusta.

Lisätietoja antavat:
Kansliapäällikkö Päivi Nerg p. 0295 418 803
Kehittämisjohtaja Harri Martikainen p. 0295 488 512